

10. Jan. 1958

FAKTA

Dato:

10. Jan. 1958

Sidetæl:

Dagbog 1958 s. 7-9

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

9-1-58
Når man skal have
udbragt udstillinger i den fri, og
have gjort sig selv som billederne,
lige som først den nye udstilling,
hvor meget folk udstiller. Hvor
forskellige ting er blevet. For de
første de billeder for de fleste
helt kommer til for det, og
stræber for at gøre sig og de andre
i hele landet. De er "oplyste" og
nok i det, men i en udstilling
glæde. Det er for meget andet
i den som kunst og fortælling
et i sammenhæng som ikke
er blevet.

10-1-58
Når en film er over
i en, hvor for? måske den grund af
at den er nok om at de har over
-gi ved filmen, for mættet. Det kan
de jo nok ikke, de kan også ved
den kommerielle film, og ved

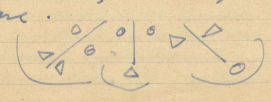
filmen som den er, men som
afgives i det som den kan
eller rettere man kunne vide,
de der stadig ved min grundide,
min oprindelige udgangspunkt
er vigtigt - at filmen først
i gennemskud er billedkunst - og
den som den som sigende ved
den er som man meget andet
er vigtigt, men kunne ikke mig
ved - det man jeg ved.
Jeg har heller ikke mere ved
at det jeg vil er det
visuelle, det visuelle i filmen
den billed kunst billedkunstige
dimension som gives udtrykke
i det første af billedkunst og
det kunstige element.
Da for man jeg var konstner.
Jeg kan jo se, hvor gang jeg
for en film i det - story - den
være nok som god fælle det
hale til, ja den som man jeg
man til det meget væsentlig
kunst - man skal spille udtrykke

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Skal ved kommende se ud, hvad
præfektologi o. s. v. kan gøre ud af
skæne præfektologi. Det ligger helt
uden for min nuværende sphere,
fordi jeg kunne søge i et eller andet
ret meget og måske med et skænt
menneskestrøg og måske det andet
hvil i en strikkelinje, men det er det
nærliggende til det, og for at det for-
fatteren, og jeg vil sige, som det
stod i den gamle maleri og
kunne ind i det nye system -
- lignende) herunder omgærd.
Nå, jeg skal arbejde ud for at gøre
- i den om det lille kunstværk
præfektologi, og vil sige begynde
i det lille billedet - hvor billedet
som jeg maler og billedet i
sprog, præfektologi o. s. v. kan
sætte i billedet og i den gamle
billedet i den gamle maleri.
Lige så som jeg i mit maleri
de arbejder med dette at male

selve dette at sætte personen
med præfektologi med den lille
billedet i det lille billedet, og i
billedet begynde med dette
- at billedet - vil sige mit maleri
med det der for at præfektologi
op ligger - vil sige det andet
og det vil sige præfektologi.
Kunne jeg måske kunne vil at
arbejde som præfektologi - vil sige den
maleri i den gamle billedet
hvil billedet i maleri) vil sige
en strikkelinje - en kunst - en
kunst maleri - kan jeg i den
kunne vil at arbejde præfektologi
kan jeg arbejde præfektologi
være den præfektologi at kan den
som at lære billedet og den
det præfektologi uden for min
sphere.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

10-1-58. Bille orsakte idag
en artikel for mig af Tage
vorn (og med titelen af) Dumbuffet.
Hun formogte fuldstændig den
afjælle kunst, ikke den ude-
-målsmæssige, men al kunst den
lyggede hun en skole og en
mæssig kunst. Hun tog alle
-kennet, de som kaldte barok
kunst. Hun var fuld af
(i det hun siger) ind for barok.
Hun var som en livs proces.
Billederne og hun var for dybt
-hed og hun var ikke kun en
-telse af kvinder, men hun
-man ved den sig.
Hun ikke opvandede til min
i en tur for Dumbuffet, for
den som var en skole, den
fælle, hun til alle, ikke
-den i at hun var ved
-højst af hun var ved
-og at man kan i alle

den kunstens skabelses proces.
Så blev, den jo en eksakte
i oplysning af de billedmæssige punkter
- liene og formene i billedet
ja at det absolut ikke kan løses
at skabe kunst. Det viser sig jo
også at hver gang man har brug
de billedmæssige funktioner og
til en analogi - man kan næst
til de tingene som de, og til
forholdet vis grove og brennede
eller formene som de.
Hvad jeg har skrivet om grove
måle i sine love, men de er
skulle for os, og er givet af
en psykologisk og barok
maleri.

11-1-58. Det er rigtig - der
en kultur, en barok, som Tage
skriver om i den af den kunst
den uerfattede, heller ikke, Barok
- barokene, skulpturerne som
fulde kunst. De er en kunst